

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

lần 06/88
/5

Trại Lamngob Thailand 18th March 1988

Kính Ông,

Tôi tên Bùi thị Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1940 Sadec
tôi đã làm cho lò gốm Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1955-1972
tại Saigon, không tôi tên Phạm văn Hương sinh ngày
16.3.1938 là Thiếu-nữ chỉ độ cũ, là Giảng viên Viện Đại Học
Dalat, Ông đi học tập và dứt thả về năm 1978 và đi viết
biên năm 1980 cùng với con trai sinh ngày 14. May 1961.

Tôi mất liên lạc khi chồng và con tôi đến biên giới Miên-Thai.
Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tiền
đi đi viết biên, nhưng gặp hoàn thất tại liên miết tất mang
từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
ở Saigon sinh ngày 25-Jan-1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tâm tại đó và bị nạn, chánh
trị, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
chuyến. Tôi có giữ đơn cũng đầy đủ giấy tờ của gia
đình tôi đến Bà Khúc mình Chở, Hội Trưởng Hội Từ
nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mong được cứu xét
đi theo diện ODP. Không nay tôi thoát được ách Cộng Sản
Khánh mong Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Tró Ty Nam
Đồng Dưỡng thật lòng cầu giúp tôi được mau thoát ải
và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước
Tự Do. Tôi đã khai với Đại Ủy xin Ty Nam Đại Mỹ.
Tôi rất mong lòng từ tâm của quý Hội cứu giúp tôi đang
trong hoàn cảnh bi đát này.

Kính
phục
Bùi thị Phi Nhung

chính 6688
5

Trại Lam Ngao Thailand 18th March 1988

Kính Ông,

Cố tên Bùi Thị Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1946 Sade c
tôi đã làm cho lễ quém Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1955-1972
tại Saigon, không tôi tên Phạm Văn Hương sinh ngày
16-3-1938 là Thiếu nữ chỉ đạo cũ, là Giảng viên Viện Đại Học
Dalat, Ông đi học tập và thoát thả về năm 1978 và đi viết
biên năm 1980 cùng với con trai sinh ngày 14 May 1961.

Tôi mất liên lạc khi chồng và con tôi đến biên giới Miên-Thai.
Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tin
đi đi viết biên, những gặp hoàn thất bại liên mất tất mạng
từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
ở Saigon sinh ngày 25-Jan-1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tìm tại đó và tự nạn Chánh
trị, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
chuyến. Tôi có giữ đơn cũng đầy đủ giấy tờ của gia
đình tôi đến Bà Khắc minh Cho, Hồ Trưởng Hồ Tu
nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mong được cứu xét
đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được dịch Công Sản
Khúc mừng Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Trở Tự Nạn
Đồng Dường thật lòng cầu giúp tôi được mau thoát cư
và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước
Tự Do. Tôi đã khai với Đại Ủy xin Tự Nạn tại Mỹ.
Tôi rất mong lòng từ tâm của quý Hội cứu giúp tôi đang
trong hoàn cảnh bị đất này.

Kính
phương
Bùi Thị Phi Nhung

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

chính 6688
5

Trại Lamngob Thailand 18th March 1988

Kính Ông,

Tên tôi Bùi Thị Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1940 SaDEC
tôi đã làm cho Lê Xuân Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1955-1972
tại Saigon, chồng tôi tên Phạm Văn Hương sinh ngày
16.3.1938 là Thuyền vụ chỉ đạo cũ, là Giảng viên Viện Đại Học
Dalat, Ông đi học tập và được thả về năm 1978 và đi vượt
biên năm 1980 cùng với con trai sinh ngày 14. May 1962.

Tôi mất liên lạc khi chồng và con tôi đến biên giới Miên-Thai.
Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tin
đi đi vượt biên, nhưng gặp hoàn cảnh thật trái liên miết tất ngày
từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
ở Saigon sinh ngày 25-Jun-1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tìm tự do và tự nạn, chánh
trị, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
chuyến. Tôi có giấy đôn cũng đầy đủ giấy tờ của gia
đình tôi đến Bà Khúc Minh Chie, Hồ Trường Hồ Tu
nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mong được cứu xét
đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được ách Cộng Sản
Khánh mừng Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Tró Tự Nam
Đông Dương. thật lòng cầu giúp tôi được mau được cứu
và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước

Tự Do. Tôi đã khai với Lưu Mỹ xin Tự Nam tại Mỹ.

Tôi rất mong lòng từ tâm của quý Hội cứu giúp tôi đang
trong hoàn cảnh bi đát này.

Kính

Nhung

Bùi Thị Phi Nhung

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

chính 0688
5

Trại Lamngob Thailand 18th March 1988

Kính Ông,

Tên tôi Bùi Thị Thị Hương sinh ngày 24 Nov. 1940 Sadeo.
Tôi đã làm cho lễ giã từ Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1965-1972
tại Saigon, không đổi tên Phạm Văn Hương sinh ngày
16-3-1938 là Thuyền vụ chỉ đạo cũ, là Giảng viên Văn Đại Học
Dalat, Ông đi học tập và được thả về năm 1978 và đi viết
biên năm 1980 cũng với con trai sinh ngày 14. May 1952.
Tôi mất liên lạc khi chúng tôi con tôi đến biên giới Miền-Thái.
Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tín
đi đi viết biên, nhưng gặp hoàn thất tại liên một tất mạng
từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
ở Saigon sinh ngày 25-Jun-1963 (độc thân).
Tôi rất đau lòng xa con để tìm tự do và tự nam, cháu
tự, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
chuyến. Tôi cố giữ đơn cũng đến cho giấy tờ của gia
đình tôi đến Bà Khúc Minh Khúc, Hồ Trường Hồ Tu
Nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mừng được cứu rỗi
đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được dịch Công Sản
Khánh mừng Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Trại Tự Nam
Đông Dương, thật lòng cầu giúp tôi được mau được cứu
và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước
Tự Do. Tôi đã khai với Cơ Nghiệp xin Tự Nam tại Mỹ.
Tôi rất mong lòng từ tâm của Quý Hội cứu giúp tôi đang
trong hoàn cảnh bị đất này.

Kính
Nhiệm
Bùi Thị Thị Hương